

“WELKOM IN
'ONS'

Middelheim!”

Een prachtig park vol boeiende beelden: het vernieuwde Middelheimmuseum biedt voor elk wat wils. Vijf kunst- en natuurliefhebbers onthullen ons hun favoriete plekjes. Eind mei kan u er tijdens het feestelijk openingsweekend zelf een kijkje gaan nemen. Tekst: Ive Van Orshoven | Foto's: Joris Casaer

“Kinderen leren spelenderwijs kunst waarderen”

Naam

Isabelle Van Ongeval (41) is stafmedewerker in het Letterenhuis. Ze heeft twee dochters: Emilie (5) en Lotte (2).

Favoriete plek

‘De ijsbeer’ van François Pompon

De kindjes van Isabelle hebben drie lievelingsplekjes in het Middelheimmuseum. Maar hun absolute favoriet is de ijsbeer, aan het binnenplein voor de orangerie. Die beer is het werk van François Pompon. Er bestaan maar drie exemplaren van, waarvan eentje in het Parijse Musée d’Orsay staat. “De ijsbeer is ongelooflijk levensecht. De witte steen maakt hem zeer aaibaar.” Isabelle moet Lotte tegenhouden om op de sokkel te kruipen. Emilie weet waarom dat niet mag. “Anders maken we de ijsbeer vuil. Dan worden de bewakers boos. Gelukkig is deze ijsbeer niet gevaarlijk, zoals die in de Zoo.”

“Gelukkig is deze ijsbeer niet gevaarlijk!”

Een beetje verderop leidt een bruggetje over het water. Ook daar laten de kindjes Isabelle altijd halt houden. Vooral Lotte is gefascineerd door de eenden. “Ik kom veel liever naar hier dan naar de speeltuin”,

vertelt Isabelle. “Wij wonen in de stad en daar is het in de speeltuinen altijd druk. Terwijl we hier helemaal alleen op dit bruggetje staan. Emilie en Lotte beleven hier minstens evenveel plezier.”

Even verder komen we aan bij ‘Disziplin der Subjektivität’ van Erwin Wurm. Een auto staat schuin en wordt alleen maar ondersteund door een alcoholstift. “Wow, wat een sterke stift”, zegt Emilie. Ze vraagt mama haar even op te tillen om te zien of er iemand achter het stuur zit. “Kinderen bekijken kunst vanuit hun eigen leefwereld. Dat is verfrissend”, zegt Isabelle. “Bovendien leren ze in het Middelheim spelenderwijs om kunst te waarderen, midden in het groen. Dat is helemaal anders dan in een traditioneel museum, tussen vier witte muren.”

“Het Middelheim-museum is mijn persoonlijke tuin”

Naam

Pol Goossen (62) is acteur sinds 1979. Zijn bekendste rol is die van Frank Bomans in de populaire VRT-soap 'Thuis'.

Favoriete plek

'De professor' van Imre Varga

“Een beeldhouwwerk moet voor mij altijd een stuk realistisch zijn. Pas dan wil ik beginnen nadenken over de achterliggende boodschap.” Een beeld als ‘De professor’ van Imre Varga, daar houdt Pol van. Het doet me denken aan de werken van Magritte. Ze lijken waarheidsgetrouw, maar de kunstenaar brengt toch iets extra. Deze professor heeft bijvoorbeeld een enorme arrogantie over zich. Dat moet je als beeldhouwer kunnen weergeven. Maar ook de handen en de schoenen vind ik van een uitzonderlijke kwaliteit.”

“Mijn hond Wap kan zich helemaal uitleven”

Pol heeft een bijzondere herinnering aan de professor. “In het begin van de jaren tachtig speelde ik de hoofdrol in een toneelstuk bij het Fakkeltheater. Ik moest een professor spelen die een nieuwe taal had uitgevonden. De regisseur raadt me aan om dit beeld te komen bestuderen. Het verpersoonlijkt immers perfect de arrogantie en de onaantastbaarheid van de academicus. Terwijl die academicus tegelijk ook extreem wereldvreemd is. Die nieuwe taal in dat theaterstuk was bijvoorbeeld compleet onbegrijpelijk.”

Sinds dat toneelstuk komt Pol regelmatig wandelen in het Middelheimmuseum. Zijn hond Wap is daarbij zijn vaste kompaan. “Het Middelheim, park Den Brandt, het Nachtegalenpark: ik beschouw ze als mijn persoonlijke tuin. Wap kan zich hier uitleven. En wanneer Wap geniet van zijn uitje in de natuur, dan geniet ik mee. Ik passeer dan ook altijd eens langs de professor. Dan vraag ik hem: ‘Weet je nog, dat toneelstuk?’ Een stomme vraag, natuurlijk. Uiteraard weet hij het nog. Zo’n professor weet alles.”

“Wurm verdient evenveel respect als Rodin”

Naam

Eddy Duquenne (61) is sinds een jaar met pensioen.

Voordien was hij projectcoördinator van ‘Bij-Buurten op het Kiel.’

Favoriete plek

‘Misconceivable’ van Erwin Wurm

“In mijn vorige job moest ik proberen bruggen te bouwen tussen het Middelheimmuseum en het Kiel. Zo rijdt er sinds enkele jaren bij de opening van elke nieuwe tentoonstelling een bus tussen het Kiel en het museum. Iedereen kan meekomen, jong en oud, koppels met kinderen, allochtonen, ... er komt altijd veel volk.”

Volgens Eddy kan iedereen zijn gading vinden in het Middelheimmuseum. “Daarom is het ook goed dat het museum uitbreidt. In het magazijn staan nog honderden werken. Misschien kunnen er sommige nu toch permanent vanonder het stof worden gehaald.”

Eddy bezoekt het museum vaak met zijn kleinzoon van zes. “Hij is een grote fan van ‘Misconceivable’, de gebogen boot van de Oostenrijker Erwin Wurm. Ik vind het zelf ook een grappig beeld, zo’n boot die half op het land ligt en half boven het water zweeft. Bovendien is die boot technisch moeilijk te maken. Waarom zou hij minder respect verdienen dan ‘Balzac’ van

Rodin, hier een beetje verder? Beide vereisen een grote materiaalkennis. De 19de eeuw had zijn grote kunstenaars. Wel, Wurm is een evenwaardige tegenhanger voor het jaar 2012.”

“Ook mijn kleinzoon is een grote fan van het museum”

Eddy is ook een fan van ‘Beam Drop’, het werk dat de Amerikaan Chris Burden drie jaar geleden letterlijk neerplofte in het museum. “Burden had een kraan ingehuurd en liet stalen balken van op 51 meter in een grote betonnen put vallen. Het resultaat staat op het grasveld naast de Beukenlaan. Ik was erbij toen het werk werd gemaakt. In mijn jonge jaren heb ik namelijk zelf een opleiding beeldhouwkunst gevolgd. Ik raakte toen gefascineerd door wat je als kunstenaar allemaal met de zwaartekracht kan doen. Ikzelf werkte graag met regendruppels: die zijn hanterbaarder dan de balken van Burden.”

**“De natuur in
dit museum:
heerlijk!”**

Naam

Maggy Troffaes (63) is met pensioen. Tot vorig jaar werkte zij als bediende in de orangerie van het Middelheimmuseum. Nu doet zij af en toe vrijwilligerswerk als natuurgids.

Favoriete plek

De moerascipres

“Ik heb tien jaar in het Middelheimmuseum gewerkt. Elke dag in de natuur: heerlijk.” Maggy volgde een opleiding tot natuurgids. Haar favoriete plek in het museum bevindt zich tussen drie bomen, aan de open ruimte achter de kasteelvijver. “Op de vochtige grond naast de rododendrons vind je de moerascipres. Hij heeft een zachte schors, en heel mooie naalden als hij in bloei staat. Je treft hem ook aan in de Everglades in Florida: daar herken je hem aan de wortels die uit de grond de kop opsteken. Hier zagen we die wortels af. De moerascipres lijkt exotisch, maar in de oertijd stond West-Europa er vol van. Hij is een echte oerboom.”

De libanonceder is dan weer een echte exoot. Hij staat achter de moerascipres. “Een prachtige, mediterrane boom. Hij staat ook op de vlag van Libanon.” Even verder staat de Corsicaanse den. “Hij heeft een schors met hele dikke schubben. Net zoals door de droogte verscheurde aarde.” Hoe lang staan deze bomen hier al? “De moerascipres dateert waarschijnlijk uit de tijd dat het

hier een zogenaamd ‘hof van plezantie’ was, zo’n 400 jaar geleden. De andere twee zijn wellicht aangeplant door burgemeester Schorel, in de 18de eeuw.” Zullen ze dan binnenkort niet afsterven? “Nee hoor. Sommige bomen worden zelfs tot 2000 jaar oud. De taxus bijvoorbeeld, links van de moerascipres. Wel oppassen met die boom. Hij is zeer giftig.”

*“Sommige bomen hier
worden 2000 jaar oud”*

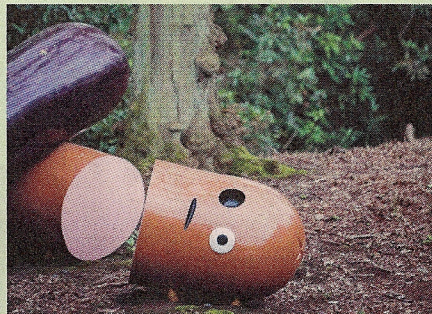
En de beelden in het park? Heeft Maggy daar een voorkeur? “Ik ben veel meer een natuur- dan een kunstliefhebber. ‘Het zotte geweld’ van Rik Wouters vind ik nog wel de moeite. Vooral omdat deze dame zo gebogen staat. Ik heb zeker evenveel bewondering voor de vrouw die daar urenlang model heeft voor gestaan, als voor de beeldhouwer zelf.”

>>>>

“Het Middelheim heeft me echt overweldigd”

Naam

Sophie Declerck (22) is studente fotografie en studente vertaler-tolk Chinees. Voor haar studie fotografie gaat ze volgend jaar naar China.

Favoriete plek

‘Dabei sein ist alles’ van Kati Heck

“**V**ia de fotografie ben ik zelf met kunst bezig. Ik bezoek zo veel mogelijk musea. Het Middelheim is daarbij heel bijzonder. Dankzij de natuur komt de kunst hier uitstekend tot zijn recht.” Sophie herinnert zich haar eerste bezoek nog goed. “Ik was echt overweldigd. Mijn oog viel spontaan op de rode bol van Corey McCorkle. Die weerspiegelt de omgeving en doet zo kunst en natuur versmelten. Het deed me denken aan het visueel sterke werk van Anish Kapoor. Klassieke beelden vind ik vaak te anekdotisch.”

“Ik kijk uit naar het werk van Ai Weiwei”

Sophie houdt van groteske, absurde sculpturen. Het stilleven met drie worsten van Kati Heck, bijvoorbeeld. We vinden het op een afgesloten eilandje. Voor de foto mogen we het van de suppoost even van dichterbij bekijken. Het heet ‘Dabei sein ist alles’. “Ik zou niet weten waar die titel vandaan komt. Dat hoeft ook niet. Ik vind het werk heel intrigerend en vervreemdend. Drie worsten: eentje doormidden gesneden, eentje opgehangen, eentje een oog kwijt.”

En wat vindt Sophie van de nieuwe tentoonstelling, ‘Middelheim 2012’? “Ik kijk vooral uit naar het bruggetje dat Ai Weiwei hier zal aanleggen. Hij is momenteel zowat de belangrijkste kunstenaar ter wereld, maar is in China veroordeeld tot huisarrest.”

Openingsfeest

Op zaterdag 26 en zondag 27 mei opent het vernieuwde Middelheimmuseum de deuren. Huldig het museum mee in en lees snel onze tips voor het feestweekend op pagina 27.

««««